

וחמור צאן ועכבר, רועה צאן בשירה. הוא ברך אותו מTEL השמים ומשמי הארץ - הרי לא התקים כי, משום שהר ים לבן גרתי, כנראה, שלא היה לי בית אחד, כל שכן משמי הארץ. וכל זה כדי שלא יסתכל בעקב על אותו ברכות ויקטרג עמו.

רבי אמר אמר, כתוב בעקב (שם מה) איש תם ישב אהלים, גבר שלם, משום שהוש יושב בשני משכנים עליונים, והשלים לצד זה ולצד זה. והוא לא אמר שנטמא בכספיו. אבל על מה שאמר רבי יהודה, משום שלבו שלם על טוב ואמת שעה לו הקדוש ברוך הוא, שבת העולם יודעים מעשי לבן מה הם וממי יכול להנצל וכ"מ פמן, כל טעירים החסנים שרתו עמו מקטרונו, ורצה לאבד אותו כס"א וכן שבתי וחשת עמו אשרם שהיה והקדוש ברוך הוא החלני מפנו. והכל היה כדי שלא יסתכל בו עשו שהתקימו בו אותן ברכות ולא ישמור לו טינה. ועל זה כתוב (חושע י) כי ישרים דרכיו ה' וגוי, וכותב (דברים י) פמים תהיה עם ה' דברים י) אליך.

ישבו הפלאים אל יעקב לאמר באנן אל אחיך אל עשו וגם הלך לקראתך וארבע מאות איש עמו. כיון שאמר באנן אל אחיך, לא ידענו שהוא עשו? וכי אחיהם אחרים היו ליעקב? אלא באנן אל אחיך. ואם תאמר שחזור בתשובה והולך בדרך פקינה - לא כך, אלא עשו הרשע כמו מעקרו. וגם הולך לקראתך. ואם תאמר שהוא הולך לבדו - לא, אלא ארבע

מאות איש עמו.

ובל כך למה? (אלא אם) אמרו לו,

ויהי לי שור וחרמור צאן ועבד, רعي ענא בחיקלה. הוא בריך לי, מTEL השמים ומשמי הארץ. לא לא אתקים בי, בגין דהא עם לבן גרתי, בגירא. דלא היה לי ביתא חדא כל שכן משמי הארץ. וכל דא בגין דלא יסתכל ביה בעקב על אינון ברכאנ ויקטרג עמייה. רבי אמר אמר כתיב ביה בעקב (בראשית כה) איש תם יושב אהלים, גבר שלים. בגין דאייה יתיב בתערין משכני עלאין. ואשלים להאי גיסא ולהאי גיסא, ואיה לא אמר דאסטאכ בחרשו. אבל על מה דקאמיר רבי דעביד ליה קדשא בריך הוא. דכל עלמא ידען עובדי לבן מאן אינון, ומאן יכול לאשתזבא (ס"א מניה, כל עשרין שנין דתומי עמייה) מקררוגא דיליה דבעי לאובדא לי. (ס"א ואנא הייבנא וברני עעה עשרין שני) וקדשא בריך הוא שזבני מגיה. וכלא היה בגין דלא יסתכל ביה עשו דאתקים בו ביה אינון ברכאנ, ולא יונטר ליה דבגו. ועל דא כתיב, (הושע י) כי ישראל דרכיו יי' וגוי, וכתיב, (דברים י) תמים תהיה עם יי' :

אליך :

ישבו הפלאים אל יעקב לאמר באנן אל אחיך אל עשו וגם הולך לקראתך וארבע מאות איש עמו. כיון דאמר באנן אל אחיך, לא ידען דאייה עשו, וכי אחין אחרני הוו ליעקב. אלא באנן אל אחיך, ואי תימא דהדר בתשובה ואויל בארכ מתקנא, לאו הבי, אלא עשו הרשע כדמעיקרא. וגם הולך לקראתך. ואי תימא דאייה בלחוורי איזיל. לאו, אלא ארבע מאות איש עמו.

ובל כך למה? (אלא אינון) אמרו ליה, בגין